

ÚJ VÁRPALOTA

A VÁRPALOTAI VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁG LAPJA

VI. évfolyam — 15. szám.

ÁRA 30 FILLER

Péntek, 1956. április 13.

A külfölddel való kereskedelem feltétele: Jó minőséget — határidőre

A Központi Vezetőség március 12—13-i ülésén meghatározta, hogy gazdasági életünk egyik legfontosabb problémáját a külkereskedelem megjavítása jelenti. Ahhoz, hogy a külkereskedelmi vállalatok eleget tudjanak tenni a megnövekedett követelményeknek, elsősorban az exportra dolgozó üzemek termelésének mennyiségi és minőségi megjavítása szükséges. A Központi Vezetőség határozata ezért vonatkozik fokozottan az Inotai Alumíniumkohóra. Az 1954. negyedéves 85,7 százalékos, megfelelően minősített export termékében 1955. negyedik negyedévében 95,7 százalékra javult a megfelelően minősített exporttermékek aránya. Ezt a fejlődést — a maga területén — közvetlenül elősegítette az Inotai Alumíniumkohó is, az alumínium kohászok nemzetközi tekintélyének megalapozásához szükséges jobb minőségű alumínium gyártásával. Szüntelenül folynak azok a kísérletek, korszerű gyártások eljárási vezetése is, amelyek a jobb minőségű fém gyártását segítik. Vegyünk egy példát: Közvetlenül befolyásolja a magyar alumínium exportot, a gyártott fém vezetőképessége. Már az elmúlt évben Szakál Pál Kossuth-díjas főmérnök irányításával végeztek kísérleteket a kohóban, a magas vezetőképességű fém gyártásáért. Ezek a kísérletek eredménnyel jártak, és az 1956-os évben a gyakorlatban is sikerült olyan magasvezető képességű fémeket előállítani, ami megfelel a nemzetközi követelményeknek is. Ha figyelembe vesszük azt a tényt, hogy hazánk alu-

minium exportjának tekintélyes része az Inotai Alumíniumkohóra van alapozva, könnyen megértjük, az új eljárás bevezetésének döntő jelentőségét, az export lehetőségek megnövelésében. Ezt bizonyítják azok a külföldi megrendelések, amelyek a külkereskedelmi vállalatokon keresztül a világ különböző részeiből érkeznek Inotára. Amikor az exporttal járó megnövekedett feladatokról írunk másik döntő tényezőt is meg kell említeni. Régi törvény a kapitalista országokban, a versenyképesség egyik legfontosabb feltétele, a szállítási határidő betartása. A hazai export világszintre való felfejlesztésénél ennek a másik törvénynek a betartása is kötelező. Es itt ismét méltán érdemelnek dicsőítést az Inotai Alumíniumkohó dolgozói. Az 1956-os év első negyedével járó súlyos nehézségek ugyan visszavetették az üzemet, terve teljesítésében, de ennek ellenére a negyedéves export terve 4 nappal a határidő előtt bevezették. Azt bizonyítja ez, hogy tudják Inotán, a jobb minőségű fém gyártásán túl, az alumínium export tekintélyének megerősítéséhez, a szállítási határidők betartása is törvény. Nemrégiben tették meg az éves vállalkozásukat az inotai kohászok és ígéretet tettek munkájuk további javítására, a lemaradás behozására. Azt várja tőlük az ország és a dolgozó nép, hogy a jövőben még fokozottabban fogadják a tényezőknél a megteremtésért és megerősítésért, amelyek hazánk alumínium exportjának nemzetközi tekintélyét alapozzák meg.

A bányagépek kihasználása nem kielégítő

A Szénbányászati Minisztériumnak van egy lapja, amely havonta jelenik meg. Ebben azt lehet olvasni, hogy Martinkó Mátyas elvtárs, a Várpalotai Szénbányászati Tröszt igazgatója 1956-ban „rafékszik a gépesítésre”. Ez a lap megírja, hogy az első negyedévben a tervezett 6 F—4-es gépből csak egy dolgozott. Ebben a lapban szatirikusan van felvetve a bányagépek kihasználásának elhanyagolása. Föl lehet vetni kritikusan is, mert ez igen nagy-művű a Várpalotai Szénbányászati Trösztnél. Nagyon sok bányában az üzemvezetők és a főmérnökök „nem találják helyét” az F—4-es gépeknek. Persze, hogy nem találják, mert nem akarnak, hiszen az F—4-es gépek munkája több gonddal jár, több csillét, több kiszolgálást igényel a fejtőgép. A másik ilyen hiba a Kóta-féle rakodógépekkel van. Egy gép van Herenden, amit a bányászok nagyon szeretnek, de ez sem dolgozik állandóan. Erre a gépre azonban rá lehet mondani, hogy dolgozik. Míg viszont a Hidason lévő két rakodógépre ezt a jelzőt már nem lehet használni. Több mint egy éve áll a két nagyteljesítményű rakodógép Hidas-bányán olyan egyszerű ok végett, hogy nincs lánc. Közönséges kerékpárláncról van szó, amit a szakkolbiban meg lehetne venni, de amiről sem a Műszaki Osztály figyelmét újságon keresztül, személyes beszélgetések alkalmával erre a hibára, de ígéretken kívül eddig még mást nem kaptunk és az ígéretkekből pedig nem lesz szén. Ugyanígy gondatlanság a millisekundos robbantás elhanyagolása is. Nemrégiben Veszprémben egy értekezleten Szép elvtárs, a

tröszt főmérnöke ígéretet tett a millisekundos robbantás bevezetésére. Ezt az ígéretet sem követte meg tett. Persze joggal mondhatja Szép elvtárs, hogy az értekezlet óta rövid idő telt el, s a millisekundos robbantáshoz tervezés kell, segédanyagok beszerzése, lömesterek kioktatása, s egyéb olyan feltételek, amik ezalatt az idő alatt nem voltak végrehajthatók. Ez igaz. Azonban nem ez volt az első, sem a második elhatározás, hogy a millisekundos robbantást bevezetik. A párttárolat világosan foglalkozott a millisekundos robbantás bevezetésével. Akkoriban a tröszt vezetői megállapodtak abban, hogy a kedvező szerkezetű szénben, Hidason és Herend-bányán millisekundos robbantást alkalmaznak, és még mindig kétséges, hogy mikor kerül erre a sor. A tröszt hosszú ideje teljesíti a tervét, s ez lényegében azt jelenti, hogy a tröszt vezetői jó műszaki vezetők. Eppen ezért azt várjuk tőlük, hogy a bányagépek kihasználásával, a millisekundos robbantás bevezetésével, a tervteljesítés mellett emelik az egy főre eső termelékenységet, megkönnyítik a fizikai dolgozók munkáját, a fejlett technika alkalmazásával hozzájárulnak ahhoz, hogy ne csak sok szénét és jó szénét bányásszanak, hanem a legfőbb érték az ember fölszabaduljon a nehéz, megerőltető munka alól, élvezze, amit a párttárolat akar nyújtani a gépek munkáján keresztül, könnyebb, jobb életet.

Létszámában, egységben erősödött a termelészövetkezet

Kétségtelen megalapozta a Thury György Termelészövetkezet hírnevét, amikor az őszi zárszámadás után megtudta a tagság, hogy nem rosszul választott, amikor a kollektív gazdálkodás útjára lépett. Az új vezetőségválasztás után aztán mindjárt megmutatkozott, hogy megnövekedett az érdeklődés nemcsak a tsz-tagság körében, hanem még az egyéni gazdálkodást folytatók között is. Mindjárt az új vezetőségválasztó taggyűlésen jelentkeztek, hogy belépnek a csoportba. Ezután pedig a tagság látott hozzá, hogy a még egyéni gazdálkodást folytató parasztok közül újakat szervezve, növeljék a taglétszámot, erősítsék a csoport egységét. S ebben a munkában nem egyedül voltak, hathatós segítséget kaptak a Városi Pártbizottság és a Városi Tanács részéről. Ezenkívül pedig bányászok is résztvettek a szervező munkában. A zárszámadáskor a Thury György TSZ taglétszáma 32 főből állott, ma pedig már 42 család tartozik a csoportba. — Az eltelt időszak, a végzett munka különösen a nagy tavaszi munkálatok nemrégiben történő befejezése azt mutatja, hogy az új belépőkkel a csoport nemcsak létszámában gyarapodott, hanem egységében is tovább erősödött.

A legjobb kazánfőgépész

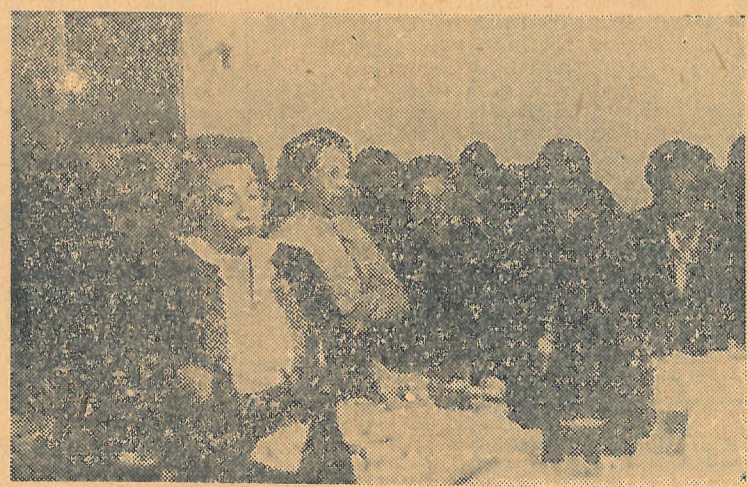
A „Csorba-mozgalom” elindítója Csorba István országoshírű kazánfőgépész. A cél ebben a nagyszerű mozgalomban a salakéghető csökkentése, a kazánfőgépész hibájából keletkező üzemzavarok, igazolatlan mulasztások megszüntetése. Tóth József, a November 7 Erőmű harmadvezető kazánfőgépésze a két éve tartó párosversenyben többször megelőzte Csorbát elvtársat. Az áprilisi versenyszakaszban is kiváló eredményt ért el. Az átlagos salakéghetőt a megengedett 2 százalékról 1,5 százalékra szorította le. Nemcsak hogy jól dolgozik, de munkamódszerét átadja a többi kazánfőgépésznek is.

Készül az ötéves tervjavaslat

A Péti Nitrogénművekben a közeljövőben kezdik meg a negyedik ammónia-szintéziskör létesítésének előkészületeit. Az új, nagyarányú beruházással a felszabadulás előtt csupán két szintéziskörrel működő Nitrogénművek teljesítménye 1959-re úgy megnő, hogy a jelenleginél mintegy 56 százalékkal több nitrogén műtrágyát termelhet. Az egyre növekvő feladatok alapos felkészülést igényelnek a hatalmas üzem mindenegyes dolgozójától, különösen most, amikor a második ötéves tervjavaslatot a Nitrogénművek maga készíti el. A javaslat előkészítésére a hattagú brigádokon kívül — még három brigádot szerveztek az üzemek legjobbjaiból. A műszaki tervbrigád a műszaki fejlesztés megteremtését kutatja. A számviteli tervbrigád a többtermelés előfeltételeit a gazdaságosság szempontjait szem előtt tartva tervezi meg. A termelékenységi brigád azt a feltétlenül szükséges létszámot méri fel, amelyet a termelés növekedése előír, egyben javaslatokat dolgoz ki a nehéz testi munkák gépesítésére, különféle automatizálásokról. A nagyszabású munkában a műszakiak mellett mindenütt részt vesznek a párt és a szakszervezet tagjai, hogy a dolgozók véleményének, indítványainak felkutatásával gazdagabbá, tartalmasabbá, előbbé tegyék a tervet. Részt kérnek ezekből a feladatokból a DISZ-fiatalok is, akik közül húsz fiatal műszaki dolgozik a tervkészítő brigádban. Jó munkájuk nyomán kedre elkészült a termelési terv, s rövidesen megalkotják a többi tervfejezetet is. A javaslatokat a hónap második felében a Nitrogénművek tíz üzemében üzemi értekezleteken vitatják meg, hogy az itt javasolt módosításokkal májusra már magukalkotta törvénnyé tegyék.

Szép este volt

Vakító fényrel ragyognak a csillárok a Szénbányászati Tröszt kultúrtermében, asszonyok sűrűn forognak a szépen megterített asztalok körül. A városi MNDSZ vendéglátó Lakatos Éva elvtársnőt, a párt régi harcosát. Nem ünneplés elnöki megnyitónál kezdődött ez a megbeszélés, hanem egyszerűen, barátságosan. Réthalmi elvtársnő üdvözlő szavai után Lakatos Éva elvtársnő pár keresetlen szóval üdvözölte a megjelent asszonyokat, elmondta a jelenet célját, s kérte, adjanak minél több kérdést, érdeklődjenek a párttól, a műltről, szívesen ad felvilágosítást. Egymásután jelentkeztek szólásra az asszonyok. Lakatos elvtársnő sorban felelt a kérdésekre, beszélt a párt régi illegális harcairól, beszélt azokról az időről, amikor még a kommunistákat üldözték és beszélt arról a hítről, ami ezekben a nehéz időkben is élte a kom-

munistákat, az igazság ügyébe vetett hítről. Egyre közvetlenebb a hangulat, most már beszélgetés nélkül kérdeznek az asszonyok Lakatos elvtársnő mindenre felel, érdekes, szép beszélgetés alakul ki, és a visszalelkézési est során nemcsak Lakatos elvtársnő, hanem a jelen-

Nem sürgős a minisztériumnak?

A bányák gépesítéséről van szó az egész országban. Természetesnek lehet venni, hogy minden nagyteljesítményű bányagépet kihasználjanak. A gyakorlat azonban mást mutat. A Várpalotai Szénbányászati Tröszt Központi-műhelye előtt áll egy Sz—153 magánjáró, nagyteljesítményű rakodógép, amely azt várja, hogy Ozdra kerüljön. A gép már három hete kész van s azóta ázik, vagy szárad, ahogy az időjárás következik. Ugy látszik, a minisztériumnak nem sürgős a gép rendeltetési helyére való szállítása, pedig kár kihasználatlanul hevertetni, egy ilyen remek rakodógépet. Sok ezer tonna szén rakott volna fel ez alatt a három hét alatt is, amíg itt áll az udvaron. Reméljük, felfigyel a minisztérium erre a gépre, s most már sürgősen munkába állítja.

Figyelő.

Nem ülnek a babérokon

Ferenc-bánya dolgozói nem ülnek babérokon. Első negyedéves tervüket 101,3 százalékra teljesítették, most harcolnak május 1-e méltó megünnepléséért. Ez a harc terven felül 2300 csille jelent április hónapban. Ebből a DISZ brigádok május 1-ig 1200 csillével vállaltak magukra. A bányai dolgozói szavukat állják, áprilisi tervüket eddig 100 százalékra teljesítették az ígért 2300 csilléből már felszínre küldtek 400-at.